

'Anoniem en veilig' had op de site gestaan
Zo ligt ze verscholen net buiten de stad
Naast imposante huizen aan een imposante laan
Incognito de villa, een oude eik op wacht
Een vogel fluit een melodie, helder en sereen
Vrolijk wenkend: hier is hulp
Je bent niet alleen

Hek door
Pad op
Leeg terras
Een hok waar een paar fietsen staan
Houten bord
Sans serif letters
Wijzen trots de ingang aan
De camera ernaast legt vast wie niet worden ontzien
Door de groep die om de hoek staat
Veilig, anoniem

Daar op het gazon kan je hen nog horen zingen
Die vijftig jaar geleden het gebouw hebben bezet
Als baas in eigen buik hun wettig recht wilden bedingen
In continu gespannen, dapper opgewekt verzet
En ook tussen de muren, opgetrokken uit rood steen
Gonzen nog hun woorden:
Je bent niet alleen

Deur door
Gang
Receptionist
Discreet en met gedempte stem
Wachtkamer
Linoleum
Zij alleen, zij met hem
De aanblik van de ander voelt hier haast te intiem
Ieder op een eigen eiland
Veilig, anoniem

Een poster zit met plakband op de deur van de wc
Het beeld toont vijf gedaantes, de blikken afgewend
'Als je niet alleen wil gaan, kan er een buddy met je mee'
Zo leest hun tekst eronder – anoniem, gedoogd, gedempt
'Met eerbied voor jouw keuze' staren zij wat om zich heen
Gewichtig klinkt hun zwijgen:

Je bent niet alleen

Deur door

Trap op

Bijkomruimte

Luxaflex voor glas in lood

Luie stoel

Gedekte tafel

Jam en hagel voor op brood

Op het krukje naast de bank ligt een Volkskrant magazine

In geen weken meer gelezen

Veilig, anoniem

Deur

Kamer

Stoel

Verdoving

Dokter

Koel

Ik weet niet precies meer hoe het ging

Daartussenin

Het lichaam naar de muur gekeerd en weer de blikken afgewend

Rusten ze wat uit in de bedden op de zaal

In joggingbroek en t-shirt en gedeeld isolement

Mogelijk nog zoekend naar de naam voor dit verhaal

In foetushouding opgekruld, met de armen om zich heen

Zijn ze anoniem en veilig

Onder de verpleegstersblik

Afgezonderd niet alleen